

การพัฒนาคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง

The Manual Development of Singing Skills Performance Assessment

สุธาสินี ถิระพันธ์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Suthasinee Theerapan

Maharakham University, Thailand

E-mail: suthasinee.t@msu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง และ 2) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมวิธีทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยแบ่งการดำเนินการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์และตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง และขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง กลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้คู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้องใช้วิธีการการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) คือ นิสิตเอกขับร้องวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 40 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการหาความเชื่อมั่นของผู้ประเมิน (RAI) การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยสูตร Pearson Product Moment และหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติด้วยสูตร α - Coefficient ของ Cronbach

ผลการศึกษา พบว่า คู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้องประกอบไปด้วย 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 บทนำ ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของการประเมินทักษะการขับร้อง ส่วนที่ 3 แนวทางการประเมินทักษะการขับร้อง ส่วนที่ 4 ตัวอย่างแบบประเมินทักษะการขับร้องและแบบประเมินเจตคติต่อการขับร้อง ซึ่งเกณฑ์การประเมินทักษะการขับร้องกำหนดไว้ทั้งหมด 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความถูกต้องของจังหวะและระดับเสียง 2) ด้านเทคนิคการขับร้อง 3) ด้านความชัดเจนของภาษา 4) ด้านสำเนียงเสียงในการขับร้อง 5) ด้านการถ่ายทอดอารมณ์เพลง 6) ด้านความจำ และ 7) ด้านบุคลิกภาพ รายการประเมินประกอบด้วย 11 ข้อ คือ ข้อที่ 1 ความถูกต้องของจังหวะ ข้อที่ 2 ความถูกต้องของทำนองเพลง ข้อที่ 3 ความแม่นยำและความแข็งแรงในการปฏิบัติขับร้องเสียงสูง ข้อที่ 4 ความแม่นยำและความแข็งแรงในการปฏิบัติขับร้องเสียงต่ำ ข้อที่ 5 ความชัดเจนในการปฏิบัติเทคนิคเฉพาะของบทเพลง ข้อที่ 6 ออกเสียงภาษาได้อย่างถูกต้องและชัดเจน ข้อที่ 7 ความถูกต้องและความเหมาะสมของสำเนียงเสียงที่ขับร้องกับประเภทบทเพลงที่ขับร้อง ข้อที่ 8 การถ่ายทอดอารมณ์เพลงผ่านสีหน้า แววตา และท่าทาง ข้อที่ 9 ความแม่นยำในเนื้อหาของบทเพลงที่ใช้ในการขับร้อง ข้อที่ 10 ความ

* วันที่รับบทความ : 18 กันยายน 2567; วันที่แก้ไขบทความ 26 กันยายน 2567; วันที่ตอบรับบทความ : 27 กันยายน 2567

เหมาะสมของท่าทางการยืนและการจับไมโครโฟน และข้อที่ 11 แต่งกายได้เหมาะสมกับบทเพลงที่ขับร้อง ผลการหาคุณภาพของคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของผู้ประเมิน (RAI) เท่ากับ 0.992 จึงถือได้ว่าแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของผู้ประเมิน 2 คน แสดงให้เห็นว่าแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพด้านความเชื่อมั่นในระดับที่เชื่อถือได้ ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน เท่ากับ 0.952 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แบบประเมินมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับที่สูงและเหมาะสม อีกทั้งค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติมีค่าเท่ากับ 0.851 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบวัดค่อนข้างสูง

คำสำคัญ: คู่มือวิธีการประเมิน; การประเมินทักษะการขับร้อง; ทักษะการขับร้อง; การประเมินตามสภาพจริง

Abstract

The purpose of this research was 1) to create a manual for the assessment of singing skills and 2) to investigate the quality of the manual. The research was conducted in two stages: Step 1: Synthesis and verification of the accuracy of the content of the Vocal Skills Assessment Manual, and Step 2: Quality Verification of the Vocal Skills Assessment Manual. The sample group in the trial of the Vocal Skills Assessment Method Manual using the Probability Sampling method was 40 students of singing majors from the College of Music, Mahasarakham University, who analyzed the data using the Assessor's Confidence Statistics (RAI), the Correlation Coefficient with the Pearson Product Moment formula, and the confidence quality of the attitude measurement form with Cronbach's α - Coefficient formula.

The results of the study showed that the manual for evaluating singing skills consisted of 4 parts: Part 1, Introduction; Part 2: Components of Vocal Skills Assessment Part 3 Guidelines for Evaluating Singing Skills Part 4 Examples of Singing Skills Assessment and Attitude Assessment for Singing, which are set out in 7 areas: 1) accuracy of rhythm and pitch, 2) singing technique, 3) language clarity, 4) vocal accent, 5) conveyance of musical emotions, 6) memory, and 7) personality. The evaluation list consists of 11 items: 1) accuracy of the rhythm; 2) accuracy of the melody; 3) Accuracy and strength of singing high pitches; 4) Accuracy and strength of singing low voices; 5) Clarity of specific techniques of the song; 6) Correct and clear pronunciation of the language; 7) The accent in singing is appropriate for the song; 8) Conveying the emotion of music through facial expressions, eyes, and posture of singing; 9) accuracy in the lyric of the song used in singing; 10) the appropriateness of standing posture and holding the microphone; and 11) dressing appropriately for the song being sung. The results of the quality of the vocal skill assessment method manual showed that the assessor's confidence value (RAI) was 0.992, so it can be considered that the assessment created by the researcher has the confidence quality of the two evaluators. The confidence value of the assessment is 0.952, which shows that the confidence value of the assessment is at a high and appropriate level. In addition, the confidence value of the attitude measurement model was 0.851, which showed that the attitude measurement created by the researcher had a relatively high quality of confidence in the measurement model.

Keywords: The manual of assessment; Singing skills assessment; Singing Skills; Authentic assessment

บทนำ

การขับร้องเป็นเครื่องดนตรีที่มีอยู่ในตัวบุคคลทุกคน นับว่าเป็นเครื่องดนตรีชนิดแรกที่อยู่ในตัวเอง มีลักษณะเฉพาะตัวที่จำเพาะบุคคล มนุษย์ต่างแสดงการร้องเพลงออกมาทั้งความยินดี เศร้าและเพื่อความเพลิดเพลิน การขับร้องคือการเปล่งเสียงออกมารวมกันทั้งการขับและการร้องมีลักษณะเป็นเสียงสูงต่ำสลับสับเปลี่ยนตามแนวทำนองของบทเพลง (ดุซนญ์ พนมยงค์ บุญทัตตกุล, 2547 : 23-25) การร้องเพลง หรือการขับร้อง คือ การทำให้เกิดเสียงดนตรีจากเสียงและเสริมด้วยถ้อยคำทั้งระบบเสียงสูงต่ำและจังหวะ คนที่ขับร้องเพลงเรียกว่านักร้องและนักร้องจะแสดงการขับร้องเพลง การขับร้องของนักร้อง หรือนักร้องประสานเสียง ควรพัฒนาเทคนิคการขับร้องเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ตั้งแต่การวางท่าทางที่ถูกต้อง การใช้ลมอย่างสมบูรณ์ การเปล่งเสียงที่ถูกต้อง ซึ่งพื้นฐานเหล่านี้จะช่วยให้ผู้ร้องมีเทคนิคการร้องที่ดีป้องกันการร้องเพี้ยน ซึ่งจะทำให้เจ็บคอ เจ็บกลัมนั่นเอง การร้องที่มีทักษะสูงหรือร้องในระดับอาชีพ มักจะต้องอาศัยความสามารถแต่กำเนิด การเรียนการสอน และการฝึกฝน นักร้องมืออาชีพจะสร้างหนทางสู่อาชีพด้วยการเป็นนักร้องในแนวเพลงต่าง ๆ อย่างเช่น นักร้องคลาสสิก นักร้องร็อกพวกเขาต้องฝึกทักษะการร้องในแนวเพลงนั้น ทั้งจากครูสอนร้องหรือโค้ชร้องในอาชีพของพวกเขา การเริ่มต้นอาชีพนักร้องหรือนักดนตรีนั้น สิ่งแรกที่นักดนตรีอาชีพหลายท่านแนะนำ คือ เตรียมความพร้อม การเตรียมพร้อมมีตั้งแต่การฝึกซ้อมซึ่งต้องเริ่มจากการหาเพลงฟังหลากหลายแนว จากนั้นเริ่มฝึกซ้อมอย่างจริงจังเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการปฏิบัติ และควรมหาช่องทางในการเผยแพร่ผลงานของตนเองสู่สาธารณชน หรือสื่อสังคมออนไลน์ (สลิลทิพย์ สุวรรณมณี, 2564 : 35-38)

การวัดประเมินผลทักษะการขับร้องเป็นการติดตามความสำเร็จที่ได้ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ไว้เพื่อตรวจสอบทักษะการขับร้องของผู้เรียน ดังนั้นการวัดประเมินผลต้องมีความชัดเจนโปร่งใสและควรชี้แจงเกณฑ์ให้ชัดเจน และควรพิจารณาประเมินผลตามหลักทางด้านเทคนิคการขับร้องมาเป็นกรอบในการวัดประเมินผล โดยผู้ขับร้องจะต้องมีคุณภาพเสียงที่ดี มีความคงที่ของน้ำเสียง และเนื้อเสียงที่เต็มตลอดการขับร้อง มีระดับของเสียงที่ดีคงที่ตามระดับตัวโน้ต ความเข้ากันของเสียงในรูปแบบขึ้นคู่ และคอर्ड มีความถูกต้องของตัวโน้ต การเปลี่ยนระดับเสียงตามบันไดเสียง และการเปลี่ยนเสียงตามเครื่องหมายแปลงเสียง ความถูกต้องในเรื่องของจังหวะหนักหรือเบา เนื้อเสียงที่ไม่กระด้างรวมถึงสามารถขับร้องได้อย่างเป็นธรรมชาติ (ปาริฉัตร สุ่มมาตย์, 2564 : 86-92) อีกทั้งการตีความบทเพลง ผู้ขับร้องจะต้องมีความรู้ความสามารถในการตีความบทเพลงผ่านความรู้ทางทฤษฎีดนตรี ได้แก่ จังหวะ ประโยคเพลง ความดังเบา และศัพท์สัจจิตในการสื่อสารอารมณ์ (วรารณา จูเจริญ, 2561 : 27-30)

การสร้างเครื่องมือวัดผลจะต้องมีการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เลือกรูปแบบในการวัดผล กำหนดค่าน้ำหนักคะแนน แต่สิ่งสำคัญที่จำเป็นจะต้องมีคือการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่สร้างมีขั้นตอน คือ เริ่มต้นจากศึกษาหลักสูตรและกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมรายวิชาที่ต้องการประเมิน

วิเคราะห์ธรรมชาติของงานที่ให้ปฏิบัติ เกี่ยวกับประเภทของงานภาคปฏิบัติที่จำแนกโดยยึดทักษะที่วัด ได้แก่ งานที่เน้นการวัดกระบวนการ งานที่เน้นการวัดผลงาน งานที่เน้นการวัดทั้งกระบวนการและผลงาน ประเภทของงานภาคปฏิบัติที่จำแนกโดยจุดประสงค์ทางการศึกษา ได้แก่ งานที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านพุทธิพิสัยและสัมพันธ์กับทักษะทางสมองงานที่เกี่ยวข้องกับจิตพิสัยและสัมพันธ์กับความรู้สึกรื่องานที่เกี่ยวข้องกับทักษะพิสัยและมีความสัมพันธ์กับทักษะทางกาย วิเคราะห์คุณลักษณะของพฤติกรรมที่ต้องการวัด กำหนดน้ำหนักความสำคัญของคุณลักษณะที่ต้องการวัด ลงมือสร้างเครื่องมือ และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการปฏิบัติ เกณฑ์การประเมินคุณภาพของงาน และดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวัดปฏิบัติโดยผู้เชี่ยวชาญ (ณัฐพล เลิศวิริยะปิติ, 2563 : 14-20)

การพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะการขับร้องที่ดีนั้น แบบประเมินทักษะการขับร้องมีส่วนสำคัญที่จะช่วยกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติขับร้องให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี การวัดและประเมินทักษะการขับร้องมีความท้าทายหลายประการ เนื่องจากทักษะนี้มีความซับซ้อนและมีองค์ประกอบหลากหลายที่ต้องพิจารณา ปัญหาในด้านการตัดสินคุณภาพเสียงหรือการถ่ายทอดอารมณ์ ผู้ประเมินแต่ละคนอาจมีมุมมองและเกณฑ์การตัดสินที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดความไม่สม่ำเสมอในการประเมิน อีกทั้งปัญหาด้านความชัดเจนของเกณฑ์การประเมิน ที่ไม่มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนและครอบคลุมทุกด้านของทักษะการขับร้อง การแก้ไขปัญหานี้ต้องอาศัยการพัฒนาเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน การฝึกอบรมผู้ประเมินให้มีมาตรฐานเดียวกัน และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการแสดงความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน เพื่อให้การประเมินทักษะการขับร้องมีความแม่นยำและเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น การพัฒนาคู่มือการประเมินทักษะการขับร้องที่จัดทำขึ้นเป็นการส่งเสริมการแก้ไขปัญหาการใช้เกณฑ์การประเมินที่ไม่ชัดเจน พัฒนาเกณฑ์การประเมินทักษะการขับร้องที่ครอบคลุม เพื่อให้ผู้ที่สนใจ ครู อาจารย์ผู้สอนขับร้อง หรือสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินทักษะการขับร้อง ข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินผลจะทำให้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้มีจุดเด่นใดที่ควรส่งเสริมและจุดอ่อนใดที่ควรแก้ไขเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง
2. เพื่อตรวจสอบคุณภาพของคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งพัฒนาคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง ใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and development) ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมวิธี ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์และตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา คู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง และขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง

ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์และตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง

ระยะนี้เป็นการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 คือ เพื่อพัฒนาคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง โดยมีเป้าหมายเพื่อสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาเป็นคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้องและดำเนินการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key information)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยระยะที่ 1 คือ ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง จำนวน 7 ท่าน ประกอบไปด้วย 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหาและทักษะการขับร้องไทย จำนวน 2 ท่าน 2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหาและทักษะการขับร้องตะวันตกจำนวน 3 ท่าน และ 3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหาและทักษะการขับร้องพื้นบ้าน จำนวน 2 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดประเมินผล จำนวน 1 ท่าน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก คือ 1) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในด้านการสอนและมีความเชี่ยวชาญในแต่ละประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่า 8 ปี

เครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC: Index of Congruence) เป็นลักษณะแบบรายการตรวจสอบรายการทักษะการขับร้องที่ต้องประเมิน วิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและองค์ประกอบของการขับร้อง โดยให้เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้

- ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่ารายการประเมินสอดคล้องกับองค์ประกอบการขับร้อง
- ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าประเมินสอดคล้องกับองค์ประกอบการขับร้อง
- ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่ารายการประเมินไม่ตรงตามองค์ประกอบการขับร้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยใช้การตรวจสอบความสอดคล้องเนื้อหาในคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง วิเคราะห์ค่าความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบที่ประเมินกับเกณฑ์การประเมินทักษะการขับร้อง โดยมีเกณฑ์ คือ ข้อรายการประเมินแต่ละข้อ ต้องมีค่าดัชนี IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง

ระยะนี้เป็นการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คือ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง โดยมีเป้าหมายเพื่อนำคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้องที่ปรับปรุงจากระยะที่ 1 ไปทดลองใช้จริงและปรับปรุงเนื้อหาของคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้องหลังการทดลองใช้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้สำหรับการวิจัย คือ นิสิตเอกขับร้องไทย นิสิตเอกขับร้องพื้นบ้าน และนิสิตเอกขับร้องตะวันตก จำนวน 100 คน โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยสำหรับระยะนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยเลือกนิสิตเอกขับร้องไทย นิสิตเอกขับร้องพื้นบ้าน และนิสิตเอกขับร้องตะวันตก ชั้นปีที่ 1-2 ที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 1/2567 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1) การหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของผู้ประเมิน (Reliability) โดยนำผลที่ได้จากผู้ประเมิน 2 คน ประเมินกับนิสิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้ประเมิน 2 คน โดยใช้สูตร RAI (Rater Agreement Indexes) ของ Burry – Stock

2) การหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะการขับร้องและแบบวัดเจตคติต่อการขับร้องโดยใช้วิธีการสอบซ้ำ (t-test Method) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติโดยใช้สูตร α - Coefficient ของ Cronbach

เครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ คือ คู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง ที่ปรับปรุงแล้วในระยะที่ 1

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของผู้ประเมิน (Reliability) โดยใช้วิธีการคำนวณโดยสูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน RAI (Rater Agreement Indexes) ค่าความเชื่อมั่นของผู้ประเมิน (RAI)

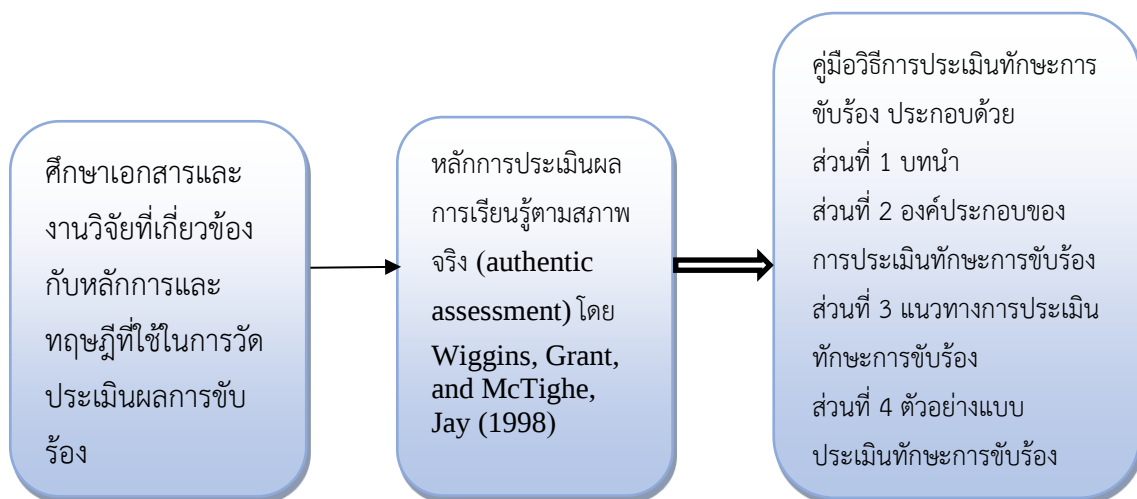
2) การหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบประเมิน (Reliability) โดยวิธีการวัดซ้ำ (Test – retest Method) พบว่า คะแนนการประเมินการปฏิบัติของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจากการวัดครั้งที่ 1 และครั้งที่

2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.952 โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยสูตร Pearson Product Moment (Pearson, 1895)

3) การหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติ เก็บข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ทำแบบวัดเจตคติเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติโดยใช้สูตร α - Coefficient ของครอนบาค (Cronbach, 1951)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในสร้างคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง ผู้วิจัยอาศัยหลักการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic assessment) โดยผู้คิดค้นหลักการนี้คือ Wiggins, Grant, and McTighe, Jay (1998) โดยกำหนดให้กระบวนการวัดผลและสังเกตผลอย่างเป็นระบบ มีการประเมินผลที่สอดคล้องกับผลลัพธ์ (Determine Acceptable Evidence) ออกแบบการประเมินผลที่สะท้อนถึงความเข้าใจและความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ของผู้เรียน การประเมินสามารถวัดได้ว่าผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้จริง โดยมุ่งประเมินจากการปฏิบัติขับร้องจริง ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง

ในการนำเสนอผลการสร้างและตรวจสอบความเที่ยงตรงของคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง แบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1.1 ผลการสังเคราะห์เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์การขับร้อง การปฏิบัติทักษะการขับร้อง และแบบประเมินทักษะการขับร้องสำหรับการขับร้อง 3 ประเภท คือ การขับร้องไทย การขับร้องพื้นบ้าน และการขับร้องตะวันตก เมื่อสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว สามารถกำหนดเกณฑ์ได้ 7 ด้าน ได้แก่ ด้านความถูกต้องของจังหวะและระดับเสียง ด้านเทคนิคการขับร้อง ด้านความชัดเจนของภาษา ด้านสำเนียงเสียงในการขับร้อง ด้านการถ่ายทอดอารมณ์เพลง ด้านความจำ และด้านบุคลิกภาพ จากนั้นผู้วิจัยสังเคราะห์เกณฑ์การประเมินรายด้านเพื่อพัฒนาเป็นข้อรายการประเมินในแต่ละด้าน ผลการพัฒนา พบว่า เกณฑ์การประเมินทักษะการขับร้องประกอบด้วยข้อรายการประเมิน 11 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 ความถูกต้องของจังหวะ ข้อที่ 2 ความถูกต้องของทำนองเพลง ข้อที่ 3 ความแม่นยำและความแข็งแรงในการปฏิบัติขับร้องเสียงสูง ข้อที่ 4 ความแม่นยำและความแข็งแรงในการปฏิบัติขับร้องเสียงต่ำ ข้อที่ 5 ความชัดเจนในการปฏิบัติเทคนิคเฉพาะของบทเพลง ข้อที่ 6 ออกเสียงภาษาได้อย่างถูกต้องและชัดเจน ข้อที่ 7 ความถูกต้องเหมาะสมของสำเนียงเสียงที่ขับร้องกับประเภทบทเพลงที่ขับร้อง ข้อที่ 8 การถ่ายทอดอารมณ์เพลงผ่านสีหน้า แววตา และท่าทาง ข้อที่ 9 ความแม่นยำในเนื้อหาของบทเพลงที่ใช้ในการขับร้อง ข้อที่ 10 ความเหมาะสมของท่าทางการยืนและการจับไมค์โครโฟน และข้อที่ 11 แต่งกายได้เหมาะสมกับบทเพลงที่ขับร้อง

1.2 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง

ผู้วิจัยได้นำคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้องที่พัฒนาขึ้นจากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข คำอธิบายระดับคุณภาพ ผลการวิเคราะห์ค่า IOC โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน ซึ่ง พบว่า มีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไปทุกข้อ โดยมีค่า $IOC = 0.86$ เป็นไปตามเกณฑ์ผ่านความสอดคล้อง 0.5 ขึ้นไป สามารถนำไปใช้ได้ รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิด้วยค่า IOC

รายละเอียด		IOC	ความหมาย
1. องค์ประกอบโดยรวมของคู่มือ			
1.1 ส่วนที่ 1 บทนำ		1	ใช้ได้
1.2 ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของการประเมินทักษะการขับร้อง		0.66	ใช้ได้
1.3 ส่วนที่ 3 แนวทางการประเมินทักษะการขับร้อง		0.66	ใช้ได้
1.4 ส่วนที่ 4 ตัวอย่างแบบประเมินทักษะการขับร้อง		0.66	ใช้ได้
2. รายละเอียดเกณฑ์การประเมินทักษะการขับร้องและระดับคุณภาพการประเมิน			
ด้านที่ 1 ความถูกต้องของ จังหวะและระดับเสียง	1) มีความถูกต้องของจังหวะ	1	ใช้ได้
	2) มีความถูกต้องของทำนองเพลง	1	ใช้ได้
ด้านที่ 2 เทคนิคการขับร้อง	3) ปฏิบัติขับร้องเสียงสูงได้อย่างแม่นยำและ แข็งแรง	0.66	ใช้ได้
	4) ปฏิบัติขับร้องเสียงต่ำได้อย่างแม่นยำและ แข็งแรง	0.66	ใช้ได้
	5) ปฏิบัติเทคนิคที่เป็นเทคนิคเฉพาะของบทเพลง ได้อย่างชัดเจน	0.66	ใช้ได้
ด้านที่ 3 ความชัดเจนของ ภาษา	6) ออกเสียงภาษาได้อย่างถูกต้องและชัดเจน	1	ใช้ได้
ด้านที่ 4 สำเนียงเสียงใน การขับร้อง	7) ขับร้องบทเพลงได้อย่างมีสำเนียงเสียงที่ถูกต้อง เหมาะสมกับประเภทบทเพลงที่ขับร้อง	1	ใช้ได้
ด้านที่ 5 การถ่ายทอด อารมณ์เพลง	8) ถ่ายทอดอารมณ์เพลงผ่านสีหน้า แววตา และ ท่าทาง	1	ใช้ได้
ด้านที่ 6 ความจำ	9) ขับร้องบทเพลงได้อย่างถูกต้องแม่นยำในด้าน เนื้อหาของเพลง	1	ใช้ได้
ด้านที่ 7 บุคลิกภาพ	10) ท่าทางการยืน การจับไมค์โครโฟนมีความ เหมาะสม	1	ใช้ได้
	11) แต่งกายได้เหมาะสมกับบทเพลงที่ขับร้อง	1	ใช้ได้
รวม		0.86	ใช้ได้

ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง

ในการนำเสนอผลตรวจสอบคุณภาพของคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง แบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

2.1 การหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของผู้ประเมิน (Reliability)

การหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของผู้ประเมิน (Reliability) โดยใช้วิธีการคำนวณโดยสูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน RAI (Rater Agreement Indexes) ค่าความเชื่อมั่นของผู้ประเมิน (RAI) เท่ากับ 0.992

2.2 การหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบประเมิน (Reliability)

การหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบประเมิน (Reliability) โดยวิธีการวัดซ้ำ (Test-retest Method) พบว่า คะแนนการประเมินการปฏิบัติของนักเรียนตัวอย่างประเมินครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของคะแนนการประเมินการปฏิบัติของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

(n = 40)

การวัด	การวัด	
	ผู้ประเมิน 1	ผู้ประเมิน 2
ผู้ประเมิน 1	1.00	-
ผู้ประเมิน 2	0.952****	1.00

** Significant (p-value = 0.01)

2.3 การหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อการวัดทักษะการขับร้อง

การหาคุณภาพด้านค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัด (Discrimination Index) มีข้อคำถามในแบบประเมินที่มีคุณภาพด้านค่าอำนาจจำแนก คือ มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 ทั้งหมด 15 ข้อ โดยผลการวิเคราะห์การหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบวัด (Reliability) โดยใช้สูตร α - Coefficient ของ CRONBACH พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินเท่ากับ 0.851 แสดงให้เห็นว่าแบบวัดเจตคติชุดนี้มีความเชื่อมั่นค่อนข้างสูง

2.4 การปรับปรุงเนื้อหาคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้องหลังการทดลองใช้

ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะที่ได้รับจากผู้ประเมินทั้งสองท่าน มาปรับปรุงคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง ปรับปรุงโดยใช้แนวคิดในการพัฒนาแบบไล่เรียงระดับขององค์ประกอบในข้อรายการประเมินแต่ละข้อจากระดับคุณภาพสูงที่ต้องแสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบครบถ้วนไปจนถึงการขาดองค์ประกอบในจำนวนที่ลดหลั่นกันตามลำดับ ซึ่งเป็นการพัฒนาคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้องภายใต้แนวคิดแบบมาตร

ประมาณค่า ช่วยให้เกิดความสอดคล้องของผู้ประเมินและคงไว้ซึ่งสารสนเทศจากข้อมูลย้อนกลับได้ครบถ้วน
คู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้องที่ผ่านการปรับปรุงคำอธิบายระดับคุณภาพตามข้อเสนอแนะ แสดงดัง
ตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เกณฑ์การประเมินทักษะการขับร้องปรับปรุงหลังการทดลองใช้

ประเด็นประเมิน	ระดับ คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1. ความถูกต้องของจังหวะ	5	ปฏิบัติขับร้องได้ตรงจังหวะถูกต้องทั้งหมดและมีความเป็นธรรมชาติ
	4	ปฏิบัติขับร้องได้ตรงจังหวะแต่ไม่เป็นธรรมชาติ
	3	ปฏิบัติขับร้องได้ตรงจังหวะบ้าง แต่มีผิดพลาด 1-2 จุด
	2	ปฏิบัติขับร้องได้ตรงจังหวะบ้าง แต่มีผิดพลาด 3-4 จุด
	1	ปฏิบัติขับร้องได้ตรงจังหวะ แต่มีผิดพลาดมากกว่า 5 จุดขึ้นไป
2. ความถูกต้องของทำนองเพลง	5	ปฏิบัติขับร้องทำนองเพลงได้ถูกต้องทั้งหมด ไม่มีผิดพลาด
	4	ปฏิบัติขับร้องทำนองเพลงได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ แต่มีผิดพลาด 1 จุด
	3	ปฏิบัติขับร้องทำนองเพลงได้ถูกต้อง แต่มีผิดพลาด 2 จุด
	2	ปฏิบัติขับร้องทำนองเพลงได้ถูกต้อง แต่มีผิดพลาด 3 จุด
	1	ปฏิบัติขับร้องทำนองเพลงได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ มีผิดพลาดมากกว่า 3 จุดขึ้นไป
3. ความแม่นยำและความแข็งแรงใน การปฏิบัติขับร้องเสียงสูง	5	ปฏิบัติขับร้องเสียงสูงได้อย่างแม่นยำและแข็งแรง
	4	ปฏิบัติขับร้องเสียงสูงได้ มีความแข็งแรง แต่มีอาการเกร็งคอขณะขับร้อง ร่วมด้วย
	3	ปฏิบัติขับร้องเสียงสูงได้ แต่ไม่มีความแข็งแรง
	2	ปฏิบัติขับร้องเสียงสูงไม่ตรงเสียง มีการเพี้ยนต่ำ
	1	ปฏิบัติขับร้องเสียงสูงไม่ได้
4. ความแม่นยำและความแข็งแรงใน การปฏิบัติขับร้องเสียงต่ำ	5	ปฏิบัติขับร้องเสียงต่ำได้อย่างแม่นยำและแข็งแรง
	4	ปฏิบัติขับร้องเสียงต่ำได้ มีความแข็งแรง แต่มีอาการเกร็งคอขณะขับร้อง ร่วมด้วย
	3	ปฏิบัติขับร้องเสียงต่ำได้ แต่เสียงจม ไม่มีความแข็งแรง
	2	ปฏิบัติขับร้องเสียงต่ำไม่ตรงเสียง มีการเพี้ยนสูง
	1	ปฏิบัติขับร้องเสียงต่ำไม่ได้

ตารางที่ 3 (ต่อ) เกณฑ์การประเมินทักษะการขับร้องปรับปรุงหลังการทดลองใช้

ประเด็นประเมิน	ระดับ คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
5. ความชัดเจนในการปฏิบัติเทคนิคเฉพาะของบทเพลง	5	ปฏิบัติเทคนิคเฉพาะของบทเพลงได้ถูกต้อง เช่น การเอื้อนเสียง การสับัดเสียงได้อย่างไพเราะและชัดเจน
	4	ปฏิบัติเทคนิคเฉพาะของบทเพลงได้ เช่น การเอื้อนเสียง การสับัดเสียง แต่ยังมีขาดความเป็นธรรมชาติ
	3	ปฏิบัติเทคนิคเฉพาะของบทเพลงได้ เช่น การเอื้อนเสียง การสับัดเสียง แต่ยังไม่ค่อยชัดเจน
	2	ปฏิบัติเทคนิคเฉพาะของบทเพลงไม่ค่อยชัดเจน มีการเพี้ยนทำนองเพลง
	1	ไม่สามารถปฏิบัติเทคนิคเฉพาะของบทเพลงได้
6. ออกเสียงภาษาได้อย่างถูกต้องและชัดเจน	5	ออกเสียงภาษาที่ใช้ในบทเพลงได้อย่างถูกต้องและชัดเจน
	4	ออกเสียงภาษาที่ใช้ในบทเพลงได้ แต่มีผิดพลาด 1-2 คำ
	3	ออกเสียงภาษาที่ใช้ในบทเพลงได้ แต่มีผิดพลาด 3-4 คำ
	2	ออกเสียงภาษาที่ใช้ในบทเพลงได้ แต่มีผิดพลาด 5-6 คำ
	1	ออกเสียงภาษาไม่ถูกต้อง
7. ความถูกต้องเหมาะสมของสำเนียงเสียงที่ขับร้องกับประเภทบทเพลงที่ขับร้อง	5	ปฏิบัติขับร้องอย่างมีสำเนียงเสียงที่ถูกต้องและเหมาะสมกับบทเพลงที่ใช้ในการขับร้อง
	4	ปฏิบัติขับร้องอย่างมีสำเนียงเสียงที่เหมาะสมกับบทเพลงที่ใช้ในการขับร้อง แต่ยังมีผิดพลาด 1 จุด
	3	ปฏิบัติขับร้องอย่างมีสำเนียงเสียงที่เหมาะสมกับบทเพลงที่ใช้ในการขับร้อง แต่ยังมีผิดพลาด 2 จุด
	2	ปฏิบัติขับร้องอย่างมีสำเนียงเสียงที่เหมาะสมกับบทเพลงที่ใช้ในการขับร้อง แต่ยังมีผิดพลาด 3 จุด
	1	สำเนียงเสียงที่ใช้ในการขับร้องไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับบทเพลงที่ใช้ในการขับร้อง
8. การถ่ายทอดอารมณ์เพลงผ่านสีหน้า แววตา และท่าทาง	5	ถ่ายทอดอารมณ์เพลงผ่านสีหน้า แววตา และท่าทางได้อย่างเหมาะสมและเป็นธรรมชาติ
	4	ถ่ายทอดอารมณ์เพลงผ่านสีหน้า แววตา และท่าทาง แต่ไม่ขาดความเป็นธรรมชาติ
	3	ถ่ายทอดอารมณ์เพลงผ่านสีหน้า แววตา หรือท่าทาง ทางใดทางหนึ่งเท่านั้น และขาดความเป็นธรรมชาติ
	2	ถ่ายทอดอารมณ์เพลงผ่านสีหน้า แววตา และท่าทางเพียงชนิดเดียว
	1	ไม่มีการถ่ายทอดอารมณ์เพลง

ตารางที่ 3 (ต่อ) เกณฑ์การประเมินทักษะการขับร้องปรับปรุงหลังการทดลองใช้

9. ความแม่นยำในเนื้อหาของบทเพลงที่ใช้ในการขับร้อง	5	ปฏิบัติขับร้องเนื้อเพลงได้ถูกต้องตลอดทั้งเพลง
	4	ปฏิบัติขับร้องเนื้อเพลงได้ แต่มีผิดเพี้ยน 1 ประโยค
	3	ปฏิบัติขับร้องเนื้อเพลงได้ แต่มีผิดเพี้ยน 2 ประโยค
	2	ปฏิบัติขับร้องเนื้อเพลงได้ แต่มีผิดเพี้ยน 3 ประโยค
	1	ปฏิบัติขับร้องเนื้อเพลงไม่ถูกต้อง
10. ความเหมาะสมของท่าทางการยืนและการจับไมค์โครโฟน	5	มีการวางท่าทางการยืนและการจับไมค์ที่ถูกต้อง มีความงามสง่าและเป็นธรรมชาติ
	4	มีการวางท่าทางการยืน และการจับไมค์ที่ถูกต้อง แต่ยังไม่เป็นธรรมชาติ
	3	มีการวางท่าทางการยืน และการจับไมค์ที่ถูกต้อง แต่ยังมีอาการเกร็งขณะขับร้องร่วมด้วย
	2	มีการวางท่าทางการยืน และการจับไมค์ที่ถูกต้อง แต่ยังมีอาการเกร็งขณะขับร้องร่วมด้วย และไม่เป็นธรรมชาติ
	1	มีการวางท่าทางการยืนและการจับไมค์ได้ถูกต้องบางส่วน ดูไม่เป็นธรรมชาติ และไม่มีคามสง่างาม
11 แต่งกายได้เหมาะสมกับบทเพลงที่ขับร้อง	5	การแต่งกายมีความสวยงามและมีความเหมาะสมกับรายละเอียดของบทเพลงที่ขับร้อง
	4	การแต่งกายมีความสวยงามเหมาะสมกับบทเพลงที่ขับร้อง
	3	การแต่งกายมีความสวยงามแต่ยังไม่เหมาะสมกับบทเพลงที่ขับร้อง
	2	การแต่งกายมีความสุภาพแต่ยังไม่สวยงามเหมาะสมกับการขับร้องเท่าที่ควร
	1	แต่งกายไม่เหมาะสมกับบทเพลงที่ขับร้อง

อภิปรายผลการวิจัย

การสร้างคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง ได้ดำเนินการโดยสังเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่ใช้ในการสร้างคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง โดยคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้องประกอบไปด้วย 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 บทนำ กล่าวถึงความสำคัญ และความเป็นมาของการประเมินทักษะการขับร้อง ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของการประเมินทักษะการขับร้อง กล่าวถึง องค์ประกอบของการประเมินทักษะการขับร้อง ส่วนที่ 3 แนวทางการประเมินทักษะการขับร้อง กล่าวถึง การนำแนวคิด หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินทักษะไปประยุกต์ใช้ในการกำหนดเกณฑ์ในการประเมินทักษะการขับร้อง ส่วนที่ 4 ตัวอย่างแบบประเมินทักษะการขับร้องและแบบประเมินเจตคติต่อการขับร้อง แสดงถึง ตัวอย่างแบบประเมินทักษะการขับร้อง เกณฑ์การให้คะแนนในการวัดประเมินทักษะการขับร้อง และแบบวัดเจตคติต่อการขับร้อง ซึ่งเกณฑ์การประเมินทักษะการขับร้องทั้งหมด 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความถูกต้องของจังหวะและระดับเสียง 2) ด้านเทคนิคการขับร้อง 3) ด้านความชัดเจนของภาษา 4) ด้านสำเนียงเสียงในการขับร้อง 5) ด้านการถ่ายทอดอารมณ์เพลง 6) ด้านความจำ และ 7) ด้านบุคลิกภาพ จากนั้นผู้วิจัยสังเคราะห์เกณฑ์การประเมินรายด้านเพื่อพัฒนาเป็นข้อรายการประเมินในแต่ละด้าน พบว่า เกณฑ์การประเมินทักษะการขับร้องประกอบด้วยข้อรายการประเมิน 11 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 ความถูกต้องของจังหวะ ข้อที่ 2 ความถูกต้องของทำนองเพลง ข้อที่ 3 ความแม่นยำและความแข็งแรงในการปฏิบัติขับร้องเสียงสูง ข้อที่ 4 ความแม่นยำและความแข็งแรงในการปฏิบัติขับร้องเสียงต่ำ ข้อที่ 5 ความชัดเจนในการปฏิบัติเทคนิคเฉพาะของบทเพลง ข้อที่ 6 ออกเสียงภาษาได้อย่างถูกต้องและชัดเจน ข้อที่ 7 ความถูกต้องเหมาะสมของสำเนียงเสียงที่ขับร้องกับประเภทบทเพลงที่ขับร้อง ข้อที่ 8 การถ่ายทอดอารมณ์เพลงผ่านสีหน้า แววตา และท่าทาง ข้อที่ 9 ความแม่นยำในเนื้อหาของบทเพลงที่ใช้ในการขับร้อง ข้อที่ 10 ความเหมาะสมของท่าทางการยืนและการจับไมค์โครโฟน และข้อที่ 11 แต่งกายได้เหมาะสมกับบทเพลงที่ขับร้อง ผลการวิเคราะห์ค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 7 ท่าน พบว่าทุกข้อมีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ย $IOC = 0.86$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ความสอดคล้องที่กำหนดไว้ (≥ 0.5) ทำให้ข้อรายการประเมินสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยสอดคล้องกับหลักการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Assessment) Wiggins, G., & McTighe, J. (1998) ได้กล่าวถึงหลักการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ว่า การออกแบบการประเมินผลควรที่สะท้อนถึงความเข้าใจและความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ของผู้เรียน การประเมินจะต้องสามารถวัดได้ว่าผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาจริงหรือไม่ ไม่ใช่เพียงการท่องจำข้อมูล การวางแผนประสบการณ์การเรียนรู้และกิจกรรมการสอน (Plan Learning Experiences and Instruction) เป็นการออกแบบการเรียนการสอนที่เริ่มต้นจากการคิดถึงผลลัพธ์ที่ต้องการและใช้การประเมินผลเป็นเครื่องมือในการยืนยันความสำเร็จของการเรียนรู้ โดยเน้นการพัฒนาความเข้าใจและความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ของผู้เรียน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการเตรียมความพร้อมสำหรับการใช้ชีวิต

จริงและการทำงานในอนาคต และยังสอดคล้องกับ ปาโรนิตร์ สุ่มมาตย์ (2564 : 50-52) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาผลสัมฤทธิ์การขับร้อง 2 แนว โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวคิดกาแกนสำหรับผู้เรียนอายุ 17 - 18 ปี และได้กล่าวถึงการวัดประเมินผลทักษะการขับร้องว่า การวัดประเมินผลเป็นการติดตามความสำเร็จที่ได้ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ไว้เพื่อตรวจสอบทั้งความรู้ ทักษะ เจตคติ ดังนั้นการวัดประเมินผลต้องมีความมีความชัดเจนโปร่งใสและควรชี้แจงเกณฑ์ให้ชัดเจน และควรพิจารณาประเมินผลตามหลักทางด้านเทคนิคการขับร้องมาเป็นกรอบในการวัดประเมินผล ได้แก่ คุณภาพเสียง น้ำเสียงในการขับร้อง ความถูกต้องของตัวโน้ตและจังหวะ ด้านเทคนิคการขับร้อง และการตีความบทเพลง อีกทั้งยังสอดคล้องกับ วรางคณา จูเจริญ (2561 : 114-116) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการขับร้องโดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับแนวคิดของโคคาย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และได้กล่าวถึงการวัดประเมินทักษะการขับร้องไว้ว่า เครื่องมือวัดทักษะการขับร้องมีหลายรูปแบบ เช่น การทดสอบ การสังเกต แบบตรวจสอบรายการ แบบจัดอันดับแบบมาตราประเมินค่าและแบบประเมินพฤติกรรมงาน งานวิจัยนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แบบวัดทักษะ การขับร้องด้วยการใช้แบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ไว้ 5 ด้านประกอบด้วย 1) เสียงร้อง 2) การหายใจ 3) เนื้อร้อง 4) ทำนอง และ 5) จังหวะ จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการสร้างคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้องจำเป็นต้องพัฒนาเกณฑ์การประเมินที่มีความครอบคลุมและชัดเจน เพื่อตรวจสอบทักษะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขับร้องอย่างละเอียดและแม่นยำ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการขับร้องต่อไป

การตรวจสอบคุณภาพของคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้องได้ดำเนินการโดยนำคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้องไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน หลังจากใช้แบบวัดประเมินทักษะแบบวัดประเมินเจตคติต่อการขับร้องตามคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของผู้ประเมิน (RAI) เท่ากับ 0.992 จึงถือได้ว่าแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของผู้ประเมิน 2 คน แสดงให้เห็นว่าแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพด้านความเชื่อมั่นในระดับที่เชื่อถือได้ ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน เท่ากับ 0.952 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แบบประเมินมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับที่สูงและเหมาะสม ทำให้มั่นใจได้ว่าแบบประเมินสามารถวัดทักษะการขับร้องของผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและเสถียร อีกทั้งค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติมีค่าเท่ากับ 0.851 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบวัดค่อนข้างสูง ผลการวิจัยสอดคล้องกับสาวิตรี รุ่งศิริ (2561 : 98-101) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบประเมินการปฏิบัติการเป่าขลุ่ยไทยพื้นฐาน และได้กล่าวถึงการหาคุณภาพของแบบประเมินไว้ว่า แบบประเมินการปฏิบัติการเป่าขลุ่ยไทยพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 คือ แบบประเมินการปฏิบัติการเป่าขลุ่ยไทยพื้นฐานด้านทักษะและด้านความรู้ในการปฏิบัติ มีลักษณะของแบบประเมินเป็นเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริค (Scoring Rubric) แบ่งออกเป็น 4 ระดับ และ

ฉบับที่ 2 คือ แบบวัดเจตคติต่อดนตรีไทย มีลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินการปฏิบัติพฤติกรรมการเป่าขลุ่ยไทยพื้นฐานด้านทักษะและด้านความรู้ในการปฏิบัติ ในด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ตรวจสอบความเป็นปรนัยของแบบประเมิน ตรวจสอบความเชื่อมั่นของผู้ประเมินด้วยการคำนวณการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน (RAI) และตรวจสอบคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบประเมินโดยวิธีการประมาณค่าความเชื่อมั่นแบบคงที่โดยวิธีการวัดซ้ำ แบบวัดเจตคติต่อดนตรีไทย ได้ทำการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความเป็นปรนัยของแบบวัด ตรวจสอบคุณภาพด้านค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเป็นรายข้อโดยใช้การทดสอบค่า t-test และตรวจสอบคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบวัด โดยวิธีการหาความสอดคล้องภายในด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค พร้อมทั้งได้สร้างเกณฑ์ในการให้คะแนนและการแปลความหมายของแบบประเมิน และสร้างคู่มือในการใช้แบบประเมินการปฏิบัติพฤติกรรมการเป่าขลุ่ยไทย จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการประเมินทักษะการขับร้องที่ดีควรมีความชัดเจนและเชื่อถือได้ทั้งในแง่ของเกณฑ์การประเมินทักษะการขับร้องและการประเมินจากผู้ประเมินหลายคน นอกจากนี้ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือประเมินอย่างละเอียดและรอบคอบจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือและสามารถใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยครั้งนี้

1) คู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้องฉบับนี้ไม่ได้มีข้อจำกัดในการประเมินที่เป็นเฉพาะประเภทบทเพลง ผู้ใช้แบบประเมินสามารถนำแบบประเมินนี้ไปใช้กับการประเมินผลการขับร้องประเภทใดก็ได้ โดยปรับเกณฑ์และวิธีการประเมินให้เหมาะสมกับแนวเพลงต่าง ๆ เช่น เพลงไทย เพลงลูกทุ่งไทย เพลงไทยสากล เพลงพื้นบ้าน เพลงคลาสสิก หรือเพลงแจ๊ส เพื่อให้การประเมินมีความครอบคลุมทุกแนวทาง

2) ผลที่ได้จากการประเมินทักษะการขับร้องจากคู่มือวิธีการประเมินทักษะการขับร้อง ทำให้ผู้ใช้แบบประเมินได้ทราบข้อมูลสารสนเทศจากการประเมินทั้งในด้านความรู้ ด้านทักษะในการปฏิบัติ และด้านเจตคติในการปฏิบัติของผู้เรียน ซึ่งเป็นการประเมินตามหลักการประเมินตามสภาพจริง สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนขับร้อง และพัฒนาศักยภาพด้านการขับร้องของผู้ขับร้องได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการวิจัยเพื่อสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการบันทึกและประเมินผล เช่น ซอฟต์แวร์ที่สามารถวิเคราะห์การควบคุมเสียง ความถูกต้องของโน้ต และการใช้จังหวะ เพื่อช่วยให้การประเมินมีความแม่นยำ

2) ควรส่งเสริมการจัดประกวดการขับร้องเป็นวิธีที่ยอดเยี่ยมในการกระตุ้นความสนใจและพัฒนาทักษะการร้องเพลงในกลุ่มคนที่สนใจด้านดนตรีและการแสดง โดยเลือกใช้เกณฑ์มาตรฐานมาใช้ในการตัดสิน การขับร้องให้เหมาะสมกับประเภทเพลงที่ใช้การขับร้อง พร้อมทั้งคัดเลือกผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการขับร้องประเภทนั้นๆ มาเป็นกรรมการในการตัดสิน อีกทั้งควรจัดอบรมกรรมการให้มีความเข้าใจในมาตรฐานและเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการให้คะแนน

ข้อเสนอแนะในการนำคู่มือไปใช้

1) ผู้นำแบบประเมินไปใช้ควรมีการจัดอบรมกรรมการหรือผู้ประเมินให้มีความเข้าใจในมาตรฐานและเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการให้คะแนน

2) ควรสร้างแพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับการประเมินเพื่อให้สามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลในการส่งผลงานและรับข้อเสนอแนะได้อย่างรวดเร็วและสะดวก

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐพล เลิศวิริยะปิติ. (2563). *การสร้างแบบฝึกทักษะการตีฆ้องวงใหญ่:กรณีศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น สำนักดนตรีไทยบ้านอรุณฤกษ์. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ดุขฎี พนมยงค์ บุญทัศน์กุล. (2547). *สานฝันด้วยเสียงเพลง. สำนักพิมพ์บ้านเพลง.*
- ปาริฉัตร สุ่มมาตย์. (2564). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์การขับร้อง 2 แนว โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวคิดกาแกนสำหรับผู้เรียนอายุ 17 - 18 ปี. ปรินญาคุรียางศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาสังคมศึกษาและพัฒน. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- วรางคณา จูเจริญ. (2561). *การพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการขับร้องโดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับแนวคิดของโคดาเย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.*

- สลิลทิพย์ สุวรรณมณี. (2564). *การศึกษาเทคนิคและวิธีการฝึกซ้อมขับร้องเพลงสากลของพริมาภากรโรจนชวิน*. งานวิจัย วิทยาลัยการดนตรี. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- สาวิตรี รุ่งศิริ. (2561). *การพัฒนาแบบประเมินการปฏิบัติการเป่าขลุ่ยไทยพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Cronbach, L. J. (1951). *Coefficient alpha and the internal structure of tests*. Psychometrika, Pearson, K. (1895). Note on Regression and Inheritance in the Case of Two Parents. *Proceedings of the Royal Society of London*. 58, 240-242.
- Wiggins, G., & McTighe, J. (1998). *Understanding by Design*. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development (ASCD).